

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 5886/2013

ΤΟ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

13^ο Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

και από τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Απριλίου 2013 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ: Ραφαήλ Ντε Σιγούρα, κατοίκου Κηφισιάς Αττικής, οδός Σύρου' αρ. 9, τον οποίο εκπροσώπησαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ οι πληρεξούσιοι δικηγόροι

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΚΚΑΛΟΥΣΩΝ:

1) Ενώσεως προσώπων άνευ νομικής προσωπικότητας με την

επωνυμία «Υπατο Συμβούλιο του 33^{ου} Βαθμού για την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού Τύπου» που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αχαρνών αρ. 19 και Σουρμελή 2, και εκπροσωπείται νόμιμα και 2) Ενώσεως προσώπων άνευ νομικής προσωπικότητας υπό την επωνυμία «Μεγάλο Συμβούλιο του 33^{ου} Βαθμού για την Ελλάδα του Αρχαίου και Αποδεδειγμένου Σκωτικού Τύπου», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αχαρνών αρ. 19 και Σουρμελή 2, και εκπροσωπείται νόμιμα, τους οποίους εκπροσώπησε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους

Ο ενάγων και ήδη καλών - εφεσίβλητος, Ραφαήλ Ντε Σιγούρα, με την από 14-2-2009 αγωγή του, προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που έχει κατατεθεί με αριθμό 26234/1928/2009, ζήτησε να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 4875/2009 οριστική του απόφαση με την οποία δέχθηκε κατά ένα μέρος την κρινόμενη αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι εκκαλούσες με την από 16 Δεκεμβρίου 2009 έφεσή τους, προς το Δικαστήριο τούτο, που έχει κατατεθεί με αριθμό 11981/2009.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε με την από 15 Μαΐου 2012 κλήση του καλούντος (αριθμ. έκθεσης κατάθεσης 1413/2012 αντίστοιχα) επειδή ματαιώθηκε η συζήτηση της υπόθεσης την 1-12-2011 λόγω απεργίας των Δικαστικών Υπαλλήλων.

Θεωρήθηκε
II Εισηγήτρια

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι και
κατέθεσαν εμπρόθεσμα τις προτάσεις
τους και παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου
τούτου με δήλωσή τους κατά το άρθρο 242 παρ. 2 του
ΚΠολΔ ενώ ο πληρεξούσιος δικηγόρος
αναφέρθηκε στις προτάσεις που κατέθεσε.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Η από 16-12-2009 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 11981/2009 κρινόμενη έφεση των εναγομένων, ήδη εκκαλούντων, με την οποία επιδιώκεται η εξαφάνιση της με αριθμό 4875/2009 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία, έχει νομότυπα και εμπρόθεσμα ασκηθεί κατ' άρθρ. 518 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ. (προ πάσης επιδόσεως), εφόσον από τα προσκομιζόμενα έγγραφα της δικογραφίας δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης αποφάσεως, ούτε άλλωστε οι διάδικοι επικαλούνται τέτοια. Επομένως η κρινόμενη έφεση, εφόσον φέρεται παραδεκτώς προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος αρμοδίου Δι-

καστηρίου (άρθρ. 19, 511, 513 παρ. 1β του Κ.Πολ.Δ.), πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω για το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρ. 533 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.), κατά την ίδια διαδικασία.

Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος με την από 14-2-2009 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 1928/2009 αγωγή του, που απηύθυνε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ισχυρίστηκε ότι η πρώτη των εναγομένων κατά παράβαση των αναφερομένων σ'αυτήν (αγωγή) διατάξεων του Γενικού Κανονισμού, που διέπει τις εναγόμενες ενώσεις χωρίς νομική προσωπικότητα, αποφάσισε στις 10-11-2008 α) την καθαίρεση του από το αξίωμα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχου και την ανάληψη αυτού από το , χωρίς 1) να έχει αυτή συγκληθεί νόμιμα προς τούτο από τον ίδιο και χωρίς να υπάρχει το συγκεκριμένο θέμα στην ημερήσια διάταξη, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν συνέτρεχε λόγος αναπλήρωσης της θέσης του, 2) χωρίς να λάβει χώρα ψηφοφορία και να ληφθεί σχετική απόφαση και β) (αποφάσισε) την εκλογή, αυθημερόν, νέων μελών στον 33^ο βαθμό και στις θέσεις της πρώτης εναγομένης των εκτιθεμένων σ'αυτήν (αγωγή) οχτώ ατόμων, καθώς και την εγκατάστασή τους στον εν λόγω βαθμό την 12-11- 2008, οπότε και έλαβε χώρα η επίσημη διαβεβαίωση χωρίς αα) να συγκληθεί αυτή νόμιμα προς τούτο από τον ίδιο και χωρίς να υπάρχει το συγκεκριμένο θέμα στην ημερήσια διάταξη, ββ) χωρίς να τηρηθεί η απαιτούμενη προδικασία, όπως αυτή περιγράφεται στο Γενικό Κανονισμό, γγ) χωρίς να λάβει χώρα ψηφοφορία και δδ) χωρίς να τηρη-

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

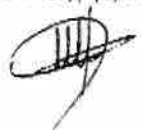

θεί ο πανηγυρικός τύπος για την εγκατάστασή τους. Ότι η πρώτη εναγομένη, κατά τη συνεδρίαση της 5-12- 2008, αποφάσισε την οριστική διαγραφή του α) χωρίς αυτή να έχει συγκληθεί αρμοδίως και νομοτύπως, β) χωρίς να του γνωστοποιηθεί η κατηγορία και να κληθεί προκειμένου να λάβει γνώση του αποδεικτικού υλικού, καθώς και χωρίς να κληθεί να απολογηθεί και να παραστεί κατά την εκδίκαση της κατηγορίας, γ) χωρίς να υπάρχει νόμιμη συγκρότησή της, δεδομένου ότι σε αυτήν συμμετείχαν και ψήφισαν και οι ακύρως εκλεγέντες στον 33^ο βαθμό και δ) χωρίς η απόφαση να είναι αιτιολογημένη. Με βάση τα παραπάνω ζητούσε, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, 1) να ακυρωθεί η από 15-12-2008 απόφαση περί διαγραφής του, 2) να ακυρωθούν οι από 10-11- 2008 και από 12-11-2008 ως άνω αποφάσεις και γ) να υποχρεωθούν οι εναγόμενες στην επίδειξη κάθε εγγράφου σχετικού με τα άνω θέματα και δη εγγράφων προσκλήσεων με θέματα ημερήσιας διάταξης, πρακτικών συνεδριάσεών τους και κάθε σχετικής επιτροπής, εγγράφων καταθέσεων μαρτύρων ενώπιον παντός πειθαρχικού οργάνου κ.τ.λ. και να καταδικαστούν οι εναγόμενες στη δικαστική του δαπάνη. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, δικάζοντας κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων, αφού έκρινε την αγωγή ως επαρκώς ορισμένη (πλην του αιτήματος περί επίδειξης εγγράφων,

που απέρριψε ως αόριστο), εμπρόθεσμη και νομικά βάσιμη (πλην του παρεπομένου αιτήματος περί κήρυξης της αποφάσεως που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστής, που απέρριψε ως νομικά αβάσιμο), περαιτέρω δέχτηκε αυτήν κατά ένα μέρος ως και ουσιαστικά βάσιμη με την εκκαλουμένη απόφασή του, ακύρωσε τις προαναφερόμενες αποφάσεις του Υπάτου Συμβουλίου περί της εκλογής στο αξίωμα του Υπάτου Μεγάλου Ταξιάρχη και περί της εκλογής των αναφερομένων οχτώ νέων μελών του Υπάτου Συμβουλίου, καθώς και της εγκατάστασής τους στον 33^ο βαθμό, ακύρωσε την από 15-12-2008 απόφαση της Ολομέλειας του Υπάτου Συμβουλίου περί της οριστικής διαγραφής του ενάγοντος και καταδίκασε τις εναγόμενες στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος. Ήδη οι εναγόμενες με την κρινόμενη έφεσή τους παραπονούνται για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και για κακή εκτίμηση των αποδείξεων από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο και ζητούν να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση, ώστε ν' απορριφθεί στο σύνολό της η αγωγή του αντιδίκου τους.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Ο νόμος με τις διατάξεις των άρθρων 78 μέχρι 106 του Α.Κ. ρυθμίζει τα των σωματείων, ήτοι της ενώσεως είκοσι (20) τουλάχιστον φυσικών προσώπων, που επιδιώκει σκοπό μη κερδοσκοπικό και έχει νομική προσωπικότητα, την οποία αποκτά κατόπιν δικαστικής αποφάσεως και εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις που διαγράφονται από το νόμο, ενώ με τη διάταξη του άρθρου 107 ρυθμίζει τα των ενώσεων προσώπων που δεν αποτελούν σωματεία, η ύπαρξη των

οποίων προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 3 του Συντάγματος και η οποία (πρόβλεψη) προκαλεί και την ανάγκη ρυθμίσεως των εννόμων σχέσεων που η, παραδεκτά κατά το Σύνταγμα, ύπαρξη και δράση τους προκαλεί. Όμως η διάταξη του άρθρου 107 Α.Κ. δεν προσδιορίζει επαρκώς την έκταση της δικαστικής προστασίας των μελών των ενώσεων αυτών προσώπων, διότι προβλέπει μόνον ότι, εάν δεν ορίζεται άλλως, εφαρμόζονται οι διατάξεις για τις εταιρείες και ότι εάν η ένωση αυτή μετατραπεί σε σωματείο, η μεταβίβαση της περιουσίας στο τελευταίο γίνεται κατά τις κοινές διατάξεις και δεν θεωρείται ότι επήλθε καθολική διαδοχή. Προϋπόθεση υπαγωγής νομικού μορφώματος στην έννοια της ενώσεως προσώπων του άρθρου 107 Α.Κ. είναι η ένωση, που στερείται νομική προσωπικότητα, να απαρτίζεται από πλείονα του ενός πρόσωπα, να μην είναι ευκαιριακή, να επιδιώκει ορισμένο σκοπό, να έχει σωματειακή οργάνωση, να εμφανίζεται στις (υπό ευρεία έννοια) συναλλαγές ως ενότητα και κατά τη δομή της η υπόσταση της να διατηρείται ανεξάρτητη από τις μεταβολές των προσώπων - μελών της. Το τελευταίο τούτο την αντιδιαστέλλει από την εταιρεία, επειδή επί εταιρείας, οι συμβαλλόμενοι ως μέλη αποδίδουν προέχουσα σημασία στο προσωπικό στοιχείο των μελών της και συνεπώς, κατά κανόνα (άρθρα 773, 775, 766 Α.Κ.), οι μεταβολές που

επέρχονται στο πρόσωπο εταίρου ή και η δια καταγγελίας αποχώρησή του, επιφέρουν τη λύση της εταιρείας (ενώ στην απλή ένωση προσώπων η σχέση των μελών μεταξύ τους είναι σωματειακής υφής και συνεπώς ο θάνατος, η δικαστική συμπαράσταση, η πτώχευση ή η αποχώρηση του μέλους δεν επηρεάζει την υπόσταση της ενώσεως, αλλά περιορίζεται μόνο στο μέλος αυτό), πέραν του ότι στην εταιρεία δημιουργείται ενοχικός δεσμός μεταξύ των μελών της, ο οποίος δεν είναι διακριτός, αλλά ούτε και ευχερώς νοητός στην ένωση προσώπων, όπου ο δεσμός έχει σωματειακή υφή, ακριβώς λόγω της μακροχρονίου διάρκειάς του και της, κατά τα ανωτέρω, επιβιώσεως του νομικού μορφώματος και πέραν της ιδιότητας των ιδρυτικών μελών ως τοιούτων, ακόμη δε και μετά το θάνατο των τελευταίων. Όμως πέραν των ανωτέρω, η κεφαλαιώδης διαφορά του προβλεπομένου από το άρθρο 78 Α.Κ. σωματείου και της άνω ενώσεως προσώπων είναι η νομική προσωπικότητα του πρώτου και συνεπώς η ένωση προσώπων στερείται παν ό,τι προϋποθέτει την ύπαρξη νομικής προσωπικότητας, ενώ κατά τα λοιπά η ένωση προσώπων αναγκαιώς έχει εσωτερική οργάνωση και συνεπώς διατάξεις που αφορούν τα σωματεία, κατ' αρχήν, εφαρμόζονται αναλογικά και στην ένωση προσώπων, εκτός εκείνων που προϋποθέτουν νομική προσωπικότητα. Και ναι μεν η διάταξη του άρθρου 107 Α.Κ. ορίζει και μάλιστα αδιαστίκτως ότι επί ενώσεως προσώπων εφαρμόζονται οι διατάξεις περί εταιρειών, εφόσον δεν ορίζεται κάτι άλλο, όμως, βάσει των ανωτέρω παραδοχών, η ένωση προσώπων ρυθμίζεται βάσει των

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

διατάξεων περί σωματείων, περί εταιρειών και των σχετικών συμφωνιών των μερών, ως εκ της φύσεως της ενώσεως προσώπων ως ενός μορφώματος μεταξύ σωματείου και εταιρείας. Επειδή για τη σύσταση της ενώσεως δεν απαιτούνται μάλιστα αναγκαίες διατυπώσεις συστάσεως σωματείου (συστατική πράξη, καταστατικό και δικαστική απόφαση), αλλά αρκεί η συμφωνία των ιδρυτών, στην οποία περιέχονται οι κανόνες οργανώσεως (όργανα της ενώσεως και καταστατικό λειτουργίας της), η ιδιότητα του μέλους, από την οποία πηγάζουν δικαιώματα και υποχρεώσεις, αποκτάται είτε από την αρχή κατά τη σύσταση είτε με μεταγενέστερη προσχώρηση κατά τους όρους του αναγκαίως εν τοις πράγμασι συμφωνηθέντος καταστατικού. Δηλαδή, αναγνωριζόμενη από το Σύνταγμα, οργάνωση της ενώσεως προσώπων έχει ως θεμέλιο τη σχετική συμφωνία των ιδρυτικών μελών (περί την ίδρυση και τη λειτουργία της, περί την επωνυμία, περί τη συγκρότητη της διοικήσεως αλλά και περί την πειθαρχική διαδικασία), αλλά και τις "οιονεί προσχωρήσεις" των επιγενομένων τοιούτων. Ως προς τον πειθαρχικό έλεγχο, τα μέλη, για τα διαπραττόμενα παραπτώματα, υπόκεινται στην πειθαρχική εξουσία, που ασκείται από τα προβλεπόμενα από το καταστατικό όργανα, ελλείψει δε σχετικής προβλέψεως στο καταστατικό από τη συνέλευση. Η πειθαρχική εξουσία κατ' αρχήν ελέγχε-

